

L'interrogazione di un servo

Soph. *OT* 1110-1185

- OI. εἰ χρή τι κάμῃ μὴ συναλλάξαντά πω, 1110
 πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτήρ' ὄρᾶν δοκῶ,
 ὄνπερ πάλαι ζητοῦμεν· ἔν τε γὰρ μακρῶ
 γήρα ξυνάδει τῶδε τάνδρι σύμμετρος,
 ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας 1115
 ἔγνωκ' ἑμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμη σύ μου
 προὔχοις τάχ' ἄν που, τὸν βοτήρ' ἰδὼν πάρος.
- XO. ἔγνωκα γάρ, σάφ' ἴσθι· Λαΐου γὰρ ἦν,
 εἶπερ τις ἄλλος, πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνήρ.
- OI. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον·
 ἦ τόνδε φράζεις;
- ΑΓ. τοῦτον, ὄνπερ εἰσορᾷς. 1120
- OI. οὗτος σύ, πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
 ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ' ἦσθα σύ;
- ΘΕΡΑΠΩΝ
- ἦ δοῦλος, οὐκ ὠνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.
 OI. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;
 ΘΕ. ποιμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου συνειπόμεν. 1125
- OI. χώροις μάλιστα πρὸς τίσιν ξύναυλος ὢν;
 ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρῶν, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
 OI. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῆδέ που μαθῶν;
 ΘΕ. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις;
 OI. τόνδ' ὃς πάρεστιν· ἢ ξυναλλάξας τί πως; 1130
- ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.
 ΑΓ. κούδέν γε θαῦμα, δέσποτ'· ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
 ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 κάτοιιδεν, ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον 1135
 ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνὶ
 ἐπλησίαζον τῶδε τάνδρι τρεῖς ὄλους
 ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
 χειμῶνα δ' ἤδη τὰμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
 ἤλαυνον οὗτός τ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμά.
 λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; 1140
- ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
 ΑΓ. φέρ' εἰπέ νῦν, τότε οἶσθα παῖδά μοι τίνα
 δούς, ὡς ἑμαυτῶ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ;
- ΘΕ. τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς;
 ΑΓ. ὄδ' ἐστίν, ὃ τᾶν, κείνος ὃς τότε ἦν νέος. 1145
- ΘΕ. οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔση;
 OI. ἤ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
 δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
- ΘΕ. τί δ', ὃ φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτάνω;
 OI. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ. 1150
- ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδῶς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
 OI. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
 ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσση.
 OI. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;

ΘΕ.	δύστηνος, ἀντὶ τοῦ; τί προσχρηζῶν μαθεῖν;	1155
ΟΙ.	τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὄν οὗτος ἱστορεῖ;	
ΘΕ.	ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὄφελον τῆδ' ἡμέρα.	
ΟΙ.	ἀλλ' εἰς τόδ' ἤξεις μὴ λέγων γε τοῦνδικον.	
ΘΕ.	πολλῶ γε μάλλον, ἦν φράσω, διόλλυμαι.	
ΟΙ.	ἀνὴρ ὄδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἐλά.	1160
ΘΕ.	οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον ὡς δοίην πάλαι.	
ΟΙ.	πόθεν λαβῶν; οἰκεῖον ἢ ἕξ ἄλλου τινός;	
ΘΕ.	ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.	
ΟΙ.	τινός πολιτῶν τῶνδε κάκ ποίας στέγης;	
ΘΕ.	μὴ πρὸς θεῶν, μή, δέσποθ', ἱστόρει πλέον.	1165
ΟΙ.	ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.	
ΘΕ.	τῶν Λαΐου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.	
ΟΙ.	ἢ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενής	
ΘΕ.	οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.	
ΟΙ.	κᾶγωγ' ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον.	1170
ΘΕ.	κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ'· ἢ δ' ἔσω κάλλιστ' ἂν εἶποι σὴ γυνὴ τὰδ' ὡς ἔχει.	
ΟΙ.	ἢ γὰρ δίδωσιν ἦδε σοι;	
ΘΕ.	μάλιστ', ἄναξ.	
ΟΙ.	ὡς πρὸς τί χρείας;	
ΘΕ.	ὡς ἀναλώσαιμί νιν.	
ΟΙ.	τεκοῦσα τλήμων;	
ΘΕ.	θεσφάτων γ' ὄκνω κακῶν.	1175
ΟΙ.	ποιῶν;	
ΘΕ.	κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.	
ΟΙ.	πῶς δῆτ' ἀφήκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;	
ΘΕ.	κατοικτίσας, ὃ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν· ὁ δὲ κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν· εἰ γὰρ οὗτος εἶ ὄν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτος γεγώς.	1180
ΟΙ.	ιοῦ ἰού· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ. ὃ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν, ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, ξὺν οἷς τ' οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὓς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανῶν.	1185